

Bzučoviny

školský mesačný časopis

2019
2020

XIX.
ročník

ZODPOVEDNÝ
VEDÚCI

Mgr. S. Pinžíková

ŠÉF REDAKTOR
Karol Csúz

REDAKTORI

E. Beracková
P. Kliment
S. Stanciuová
S. Chrienová
A. Balážová
V. Kamenská
N. Vazálova
A. Benčíková
M. Kadlubeková
D. Hroboňová
L. Nagyová
A. Slovinková

február

FEBRUÁR

Ahoj, Bzučiaci,

Tak sa nám ten školský rok prevalil do druhej polovice. Starší vravia, že teraz to už pôjde kozmickou rýchlosťou. Ja si myslím, že to ide rýchlo aj tak. Je pravda, že niekedy sa mi čas vlečie neskutočne /hlavne keď sa skúša/, ale celkovo sa mi striedajú pondelky s piatkami. A o víkende ani nehovorím. Nestačím sa poriadne vyspať a už je nedeľa večer. Čo je na tom všetkom potešujúce, je fakt, že sa dni poriadne predĺžili. Päť hodín poobede a stále je svetlo. Stmievajú sa podstatne neskôr.

Zdá sa mi, že čas sa ponáhľa viac a viac aj preto, že v našej škole sa stále niečo deje. Ak to nie sú „veľké“ akcie typu akadémia, či zimné radovánky, tak príde Valentín alebo beseda s dobrovoľníkmi Novohradu, alebo sa prídu predstaviť deviatikom zástupcovia stredných škôl. No jedným slovom—ako v úli.

Všimol som si, že aj vyučovacie hodiny nabrali na inováčných obrátkach, stále viac používame tablety, pracujeme v laboratóriu, predstavujeme pokusy na fyzike, mikroskopujeme a hľadáme do hĺbín rastlín, či drobným živočíchom. Na hodinách slovenčiny predstavujeme, čo sme prečítali /niektorí/ a to ma veľmi baví. Ja sám rád čítam a vrele to doporučujem aj Vám.

Tak nech sa nám všetkým v tom druhom polroku darí!

Váš Bzučo

V čísle nájdete

- ♦ Bzučospravodajstvo
- ♦ Téma—ekológia
- ♦ Predstavujeme
- ♦ Od A do Z—Svetový deň materského jazyka
- ♦ Zo školských lavíc
- ♦ Fotosúťaž—február
- ♦ Vlastná tvorba

bzučospravodajstvo

V krásnom prostredí našich veľhôr— Vysokých Tatier sa konal v čase od 9. do 14. februára lyžiarsky výcvik. Počasie bolo síce všelijaké, ale nakoniec všetko dobre skončilo a lyžiari si priniesli nezabudnuteľné zážitky

bzučospravodajstvo

Na obrázku je víťazná „päťka“ basketbalistov našej školy, ktorá si vybojovala postup na krajské majstrovstvá. Bude me im držať veľmi všetky palce.

TÉMA

Partia mladých dobrovoľníkov sa rozhodla pre čistejší a krajší Lučenec

Dňa 29.1.2020 sme sa zúčastnili prednášky s Dobrovoľníkmi Novohradu.

Rozprávali nám ako vznikla táto ich skupina a čo vlastne robia - zbierajú odpad . Sú to mladí ľudia, ktorí nám dali najavo, ako im nie je jedno, kde a ako žijú. Snažia sa vlastnými rukami prispieť k lepšej budúcnosti našej prírody. Takéto aktivity môžu ľudí motivovať k ochrane nášho životného prostredia.

V minulosti nebolo až tak vidno, ako človek zničil prírodu, ale dnes už áno. Mal by to vidieť každý človek , či už je to roztápanie ľadovcov , požiare v Austrálii alebo plasty v oceáne. A to sa deje všade na svete. Aj keď na Slovensku nemáme more, tak či tak sa odpad nachádza v prírode. V našom prípade sú to lesy, parky, priehrady, lúky, potoky, rieky, jazerá a pod. Ani netušíte koľko ton odpadu je napríklad na našej Lučenskej priehrade.

A "Dobrovoľníci z Novohradu " to riešia .

Sú to ľudia , ktorí sa rozhodli pomôcť prírode. Voľný čas trávia tým, že sa vyberú do prírody a zbierajú odpad .

Sú to ľudia , ktorí si u mňa získali veľký rešpekt. A myslím , že tí, ktorí na tej prednáške boli a pozorne počúvali, si z nej určite niečo "odniesli". Jeden z tých ľudí som bol aj ja a za seba môžem povedať , že určite nikdy nebudem patriť medzi tých, ktorí našu prírodu budú znehodnocovať odpadkami. Dúfam, že môžem počítať aj s vami ... Ďakujem.
Karol Csúz

VÍZIE 2020

•Vyzbierať 15t
odpadu

• VYSADIŤ 10K
STROMČEKOV

AKCIE:

- 8 VEĽKÝCH AKCIÍ
- 12 MALÝCH AKCIÍ
- 2 SADIACE AKCIE

NÁŠ ROK 2019

4142kg
VYZBIERANÉHO
ODPADU

450
VYSADENÝCH
STROMČEKOV

4 PREDNÁŠKY
PRE MLADÝCH
ŠTUDENTOV

PREDSTAVUJEME

Poznáte Natálku Polomskú? Nie?

Tak Vám ju teraz predstavím

Je žiačkou 3.A triedy. Už druhý rok sa zapája v našej škole do recitačných súťaží a aj keď jej to celkom išlo, výsledky sa nie a nie dostaviť. Boli aj slzičky. Ale ani tie ju neodradili od snahy recitovať ďalej. A oplatilo sa. V tohtoročnej recitačnej súťaži Šaliensky Matko vyhrala okresné kolo a postúpila na krajské. To sa koná práve v týchto dňoch, tak jej držíme poriadne palce.

Ešte pred touto súťažou som Natálku stihla aj vyspovedať:

Redaktorka: Natálka, aké si mala polročné vysvedčenie?

Natálka: samé jednotky

R: Ktorý predmet a prečo máš najradšej?

N: mám rada všetky rovnako

R: Aké sú Tvoje záľuby /okrem recitovania/?

N: Rada maľujem a kreslím

R: Kto Ťa priviedol k recitovaniu a kto stojí za Tvojimi úspechmi?

N: Maminka, ktorá mi vyberá aj texty

R: Kde sa vidíš o 10 rokov, čím by si chcela byť?

N: Asi najprv nejaká škola a potom chcem byť maliarka

R: Čo sa Ti v škole najviac páči, na čo nedáš dopustiť?

N: Školský dvor, rada sa na ňom hrám

Na snímke zľava: vysmiata a šťastná víťazka – Natálka, na krásnom 2. mieste sa umiestnila vo svojej kategórii Evka Kaličiaková z 5.A a bez umiestnenia skončila Miška Martišová zo 7.B

Text a foto N.Vanzalová a M.Kadlubeková

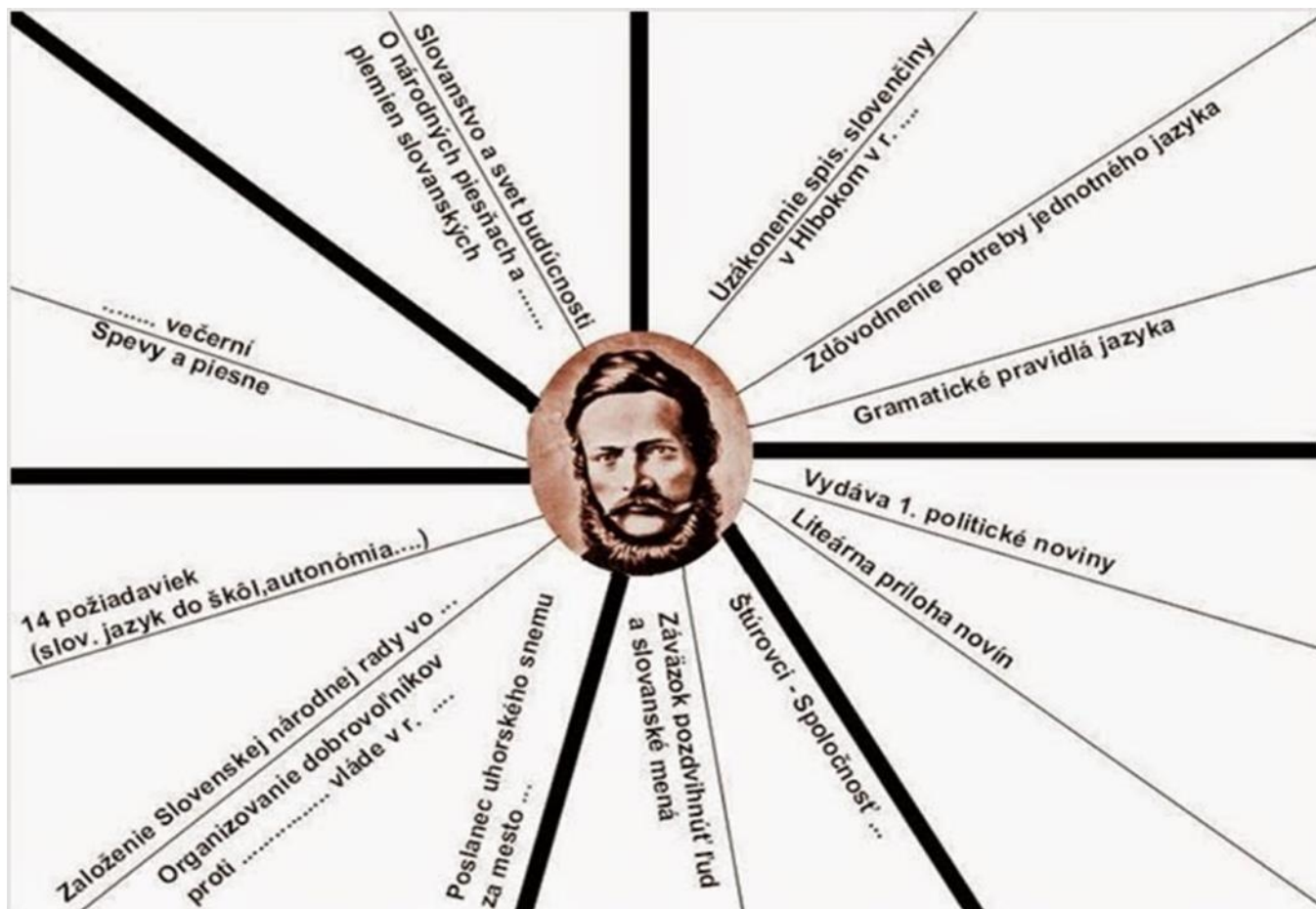
od A do Z zaujímavostí

21. február—Medzinárodný deň materinského jazyka

bol vyhlásený na 30. výročnej konferencii UNESCO v novembri 1999 a oslavuje sa od roku 2000. Cieľom tohto dňa je pripomenutie, poznávanie a precvičovanie materinských jazykov po celom svete.

Ľ. Štúr: *Jazyk náš materinský je najvernejším obrazom našej duše.*

**Jednota sa vtom najlepšie vivjeť dá, vtom sa najlepšie da-
 rí, čo je všetkým najbližšie, najprístupnejšie; a čo nám je
 bližším, prístupnejším a domácejším nad prirodzenú reč
 našu, nad reč tú, v ktorej sme sa všecci k svetu prihovárať
 začali, v ktorej sú naše prítomnje pokoleňja spojenje, v
 ktorej žije duch otcou našich, ktorej spevnje hlasi rozljeha-
 jú sa po dolinách a horách a slučujú naše citi, naše misli v
 cit jeden, v misel jednu?“**

Jozef Štolc

Položím si Ťa na dľaň, slovo hlboké a čisté ako srdce dobrých ľudí. V tebe - čarovnom oriešku histórie, s koreňmi pevne vsadenými do potu, mozol'ov, sĺz, únavy a vysilenia od usilovnej práce, ktorý za obeť svojej reči, utkanej zo štebotu slávikov, nebál sa neraz položiť i vlastný život, dláždiac tak cestu brázdam nových pokolení.

Schúlená do kľbka mojej vďaky, hovoríš i o mojej minulosti, o našom prvom vzájomnom zoznámení sa, keď si ma ešte nenarodenú, spokojne ležiacu v mäkkom bezpečí maminho lona, hladila jej prosbami a modlitbami o moje zdravie a vychádzajúc jej z pier, vpíjala si sa do pokojného odpočinku malého anjela.

A potom konečne som sa narodila. Pritúlená v nežnom náručí maminej lásky, vnárala som sa ako do studne prvého poznávania neznámych slov a Ty, schovaná do lúbezných tónov uspávanky, sadala si mi na unavené očká, aby si ma odvieďla do ríše bielych ovečiek - priateľiek všetkých maličkých.

Sprevádzajúc ma detstvom, bola si pri mne v každom okamihu môjho života. Pomáhala si mi rozlúsknuť oriešok prvého detského džavotania. Bola si mi, moja čarokrásna víla, dverami do zázračnej fantázie, v ktorých, otvárajúc ich čarovným kľúčikom babkiných rozprávok, stávala som sa aspoň na chvíľu krásnou princeznou, čakajúcou na svojho milovaného princa.

A keď o pár rokov neskôr z úst malej školáčky vyletelo prvé slovko, prečítané z maľovaného šlabikára a prvé kostrbaté písmenko, s veľkou námahou napísané rozochvenou drobnou rukou, ozdobilo prvácku písanku, vedeli sme, že je to skutočná príležitosť. Príležitosť naozaj ťa spoznať: tajomnú, láskavú, hrejivú a srdcu milú, dôverne známú a tak potrebnú.

A tak, schovajúc svoju neskúsenú dľaň v tvojej, vydali sme sa spoznávať život.

Súčasťou pripomenutia si svetového dňa materinského jazyka bol aj seminár pre učiteľov slovenského jazyka.

Za účasti vzácných hostí a odborníkov na slovo vzatých sme si vypočuli prednášku Doc. Júliusa Lomenčíka z Univerzity Mateja Bella v Banskej Bystrici ako aj príhovor akademika prof. Juraja Hrašku na tému spisovný jazyk a nárečia nášho okolia.

V programe pred ich vystúpeniami sa nám predstavili žiaci škôl Lučenca s úryvkami próz v nárečiach nášho regiónu. Boli medzi nimi aj Emka Paľagová a Samko Pentka z našej školy, ktorí prečítali rozprávku v ábelovskom nárečí

Samko, Emka a Paškrtnej slúha

V prvom rade skraja doc. Lomenčík, akademik Hraško a bývalá naša pani riaditeľka Ľudmila Lacová, iniciátorka a organizátorka tohto podujatia

Text a foto SP – časti z internetu upravené

Vlastná tvorba

Písanie A.L. Wilkinsa

Je prvý deň školy... Nevieťm či sa mám radovať, lebo chodím do školy posledný rok alebo byť smutný, lebo pôjdem na inú školu. Píše sa rok 2089 a je povojnové obdobie... Čínske sily obsadili USA, Rusko, Spojené Kráľovstvo a Indiu. Ďalej chcú zaútočiť tu: Na Taliansko. Žijem tu už celkom dlho, vraj že som sa narodil pred okupáciou USA v roku 2074. ale každý vie, že v júni 2074 sa USA okupovalo. Mal som rodinu, ktorá slúžila vo vojne, a bránila svoju vlasť, napríklad Strýko Ray, ale k čertu s tým. Teraz sa musím sústrediť na školu.

Vraj že sa celý týždeň neučí, čo je super! Teda tým *neučí* myslím akože dôležité predmety, lebo triedny chýba. Počul som, že vraj včera dostal chrípku.

„Takže trieda pána učiteľa Enniho bude teraz patriť mne!“ ozval sa najotravnejší zástupca na škole, pán Giovanni. Je to taký šedivý starý blázon, ktorý si nevie dať dve a dve dokopy, a preto nás straší. „Hej Guido, máš to, čo si mi sľúbil?“ spýtal som sa Guida pošepky. Guido Enni je môj „kamarát do konca života“ tak to on volá. Je syn nášho triedneho. Pýtal som sa ho, či mi nezohnal jednu hru na počítač, lebo ju chcem kúsok prerobiť a predávať. Ale zrazu ten mrzký starec skríkne: „Wilkins ticho buď, lebo budeš po škole! Moje nervy! „Prečo toto robíš Wilkins, ha? Myslíš si, že ma zlomíš, a že si tu budeš robiť voľnú hodinu? No to si na omyle frajer!“

V tejto chvíli som bol veľmi zlostný! Nevedel som, či ho mám kopnúť do brucha alebo do hlavy, či naňho zakričať viac. Ono vraj, že som výbušný po strýkovi. „No ja nebudem ticho, prečo vy si tu hundrete hlúposti! Koho zaujíma, kto prišiel a kto nie! Aj tak matematiku neviete učiť, tak?“ Možno si teraz myslíte, že som to bol ja, ale nie bol to dakto úplne iný...

Peter Kliment- 8.A

Foto mesiaca FEBRUÁR

Daniela Mitterová – 7.A

zo školských lavíc

Pani učiteľka napísala rodičom oznam do ŽK:
"Monika nezvláda pre-
skok cez kozu, prosím
doma docvičiť"

Rodičia p. učiteľke
odpísali:

"Kozu doma nemá-
me, preto vás pozý-
vame na návštevu"

Aký je rozdiel medzi
horninou a neras-
tom?

-Hornina horí a ne-
rast nerastie!

Inšpektor sa na ho-
dine matematiky
pýta dievčatka, koľ-
ko je 2+2 malá diev-
čina odpovie " sty-
li" /má ešte zlú vý-
slovnosť/. Inšpektor
sa pokúsi o žart a
povie: a nie je to ná-
hodou 5 ? A malá
matematicka mu na
to pohotovo: "A čo
neviete vátať? "

"Mamiíí, kedy budeš
piecť ten čerešňový koláč?"

- " a prečo? "

- "lebo aj ja chcem cez prestávku strieľať !"

V škole vraví pani učiteľka: "Vonku tak krásne
sneží, čo keby sme začali s guľovaním?"

"Áno, áno!" kričia žiaci. "Dobre, tak k tabuli
pôjde Mrkvička."

Aké zviera je v erbe Lučenca?

Pelikán.

Žiak: Pelikán? To je zviera?

Učiteľ: A čo si si myslel, že pelikán je?

Žiak: Naša zastávka

